

Awlad Baraka – ráj potápěčů

POTÁPĚČSKÝ KEMP V JIŽNÍM EGYPTĚ

**Poušť, pár chatrčí, kompresor a všude okolo panenské korálové útesy.
To je potápěčská pohádka na břehu Rudého moře jménem Awlad Baraka.**

Daleký jih, přesně to se píše na poměrně malé tabulce v rukách ospalého egyptského taxikáře. Je pět hodin ráno. Šofér u východu z letištní haly střídavě šlukuje cigaretu a zívá. Pro své rito musel ujet skoro 400 kilometrů – tolik je to z Marsa Alam na letiště v Hurghadě. Tuhle trasu už nyní jezdí třeba i třikrát týdně. Potápěčů se zájmem o panenské útesy a snahou vyhnout se masovému hotelovému resortům rapidně přibývá. Taxikář si zapaluje další cigaretu akorát, když se před ním zastaví čtveřice podobně nedospalých postav. „Vy jste z České republiky? Jedete do kempu Awlad Baraka? Tak pojdte,“ říká, a dokonce se snaživě nahuje po jedné z velkých tašek, aby pomohl.

Pohodlná pouštní vesnička

Za tři a půl hodiny svištění dvacetiletého Peugeotu po celkem dost slušných asfaltkách je skupina potápěčů na místě. Čtyřicet kilometrů jižně od města Marsa Alam stojí na pobřeží kemp z jednoduchých chatrčí. Stěny sice jsou z cementové mazaniny, jako střecha ale postačuje pořádná vrstva palmového listí. Ve vedru alespoň propouští osvěžující vánek. Někdy propadne i trocha písku. Ostatně, jsme na poušti.

Uvnitř strohé pohodlí – postel s matrací ze stloukané bavlny, stolek, jednoduchá police. Kemp Awlad Baraka vznikl už před třemi lety a od té doby už výrazně poporostl. Přibýly chatky a na malém kopečku – kvůli spolehlivému GSM signálu se mu říká PhoneHill – vznikl bar s výhledem daleko na moře a pořádným mrazákem. Ledové pívko před večerí patří mezi důležité „sekundární“ potápěčské zážitky. Pro náročnější klienty jsou na okraji kempu vystavěny i luxusní chatky. Kromě solidnějších stavebních materiálů mají navíc i vlastní sprchu, splachovací záchod a šatničku.

Potápění v rodinné atmosféře

„Brífink, prosím,“ říká Ahmed. Je to prcek i na místní poměry. Cigaretu, černé brýle a úsměv ale neodkládá nikdy. V kempu pracuje jako potápěčský průvodce. V Egyptě by se správně neměl potápět nikdo bez podvodního „guida“. Mluví potichu, protože jeho skupina je nevelká a okolo žádné davy dalších podmořských turistů nejsou – tak jako

FOTO: JÁN RÍDL

v letoviscích severního Rudého moře. Na tabuli maluje seskupení korálů a podobu dna v místě dnešního ranního ponoru. Tady není potřeba složité vybírat lokality k potápění. Místo pro kemp bylo totiž vybráno podle toho, že zde, přímo u pobřeží, se nachází více než tříkilometrový souvislý reef (útes). Krásný tak, že je naprosto jedno, kde se skupina rozhodne ponořit.

Korálové zahrady i jeskyně

Samadai Reef. Tak úplně jedno, kde se u kempu Awlad Baraka zanořit, to ale zase

není. Některá místa předčí i místní vysoký standard. Tak například právě útes Samadai skrývá ve dvanáctimetrové hloubce fantastický labyrint jeskyní. Ahmed při předponorovém brífinku všechny chodby ani ve schématu nemaluje, znázorní jen plánovaný vstup – jeho hloubku a tvar otvoru ve skále – a doporučené směry při hledání východů. Pak už sahá po tlakové láhvi a ploutvích a po krátkém molu jde k motorovému člunu s gumovými bočnicemi. Plavba – romanticky rychlá – netrvá ani deset minut. A pak už se jde do vody.